

РЕШЕНИЕ

№ 26791

гр. София, 02.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **832** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от И. С. С., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 25-4332-005727 от 28.11.2025г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца.

С жалбата се навежда възражението, че държавните органи не са изпълнили задължението си след служебно прекратяване регистрацията на МПС да уведомят собственика, поради което не може да се търси отговорност от последния. По същество от съда се иска да отмени обжалвания административен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Постъпила е писмена молба от процесуалния му представител адв. Г. Б., с която заявява, че не възразява делото да бъде разгледано в тяхно отсъствие и моли жалбата да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски в т.ч. адвокатско възнаграждение.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна Полиция“- СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не е встъпила в производството.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Заповедта е издадена на основание това, че на 24.11.2025 г. И. С. С. управлявал собствения си лек автомобил „М.“ Е 350 Б. 4 М., с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по „С. шосе“, с

посока на движение от [улица]към [улица]и при извършена проверка на водача било установено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация от 27.08.2025г., на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП – поради липса на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. При тези факти срещу жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУН) ГА № 4405663 за това, че на същата дата управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред – нарушение по чл.140, ал.1, пр.1 от ЗДвП.

На 28.11.2025 въз основа на съставения АУАН ГА № 4405663 и при идентични фактически основания на гореизложените със ЗППАМ № 25-4332-005727, полицейски инспектор в отдел „Пътна Полиция“- СДВР И. В. Й., на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложила спрямо И. С. С. принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП (редакция ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. министърът на вътрешните работи на основание чл. 165 от ЗДвП е определил да осъществяват контрол по ЗДвП следните основни структури на МВР: 1. Главна дирекция "Национална полиция"; 2. Главна дирекция "Гранична полиция"-в района на аерогарите; 3. Областните дирекции на МВР и Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/. От своя страна, на основание законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР, със Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. /л. 68/, е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, сред които по т. 1 полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. В такова качество е издадена и оспорената заповед, видно от приложената на л. 67 заповед № 513з-9572/13.09.2024 г. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Независимо от това, съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон.

Нарушението, заради което е приложена процесната ПАМ спрямо жалбоподателя С. е това, че е управлявал автомобил, чиято регистрация била служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, считано от 24.11.2025 г.

Цитираната норма на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП от своя страна в редакцията си до изм., бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г., предвиждала, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Т.е. за да произведе действието посочено в ЗДвП, прекратяването е необходимо уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и уведомление от ПП на собственика на пътното превозно средство.

Посочената норма на 143, ал. 10 от ЗДвП и тези, с които тя систематично и смислово е свързана са променени и считано от 07.09.2025 и към датата на издаване на процесната ЗППАМ обаче същата не изисква уведомление на собственикът на МПС. Това обаче е така, защото такава

уведомление дължи информационния център по чл. 574, ал. 10 от КЗ, считано от 01.08.2025. Нормата чл. 574, ал. 10 от КЗ предвижда, че информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка.

Според ал. 11, компетентните органи по ал. 1 предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на превозното средство. В тази връзка Информационният център обменя информация с компетентните държавни органи, които:

1. (изм. – ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 1.08.2025 г.) регистрират превозните средства в Република България;

2. осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата;

3. осъществяват контрол върху лицата, извършващи периодичен преглед за техническата изправност на пътни превозни средства;

4. осъществяват контрол върху обществения превоз на пътници и товари.

Според ал. 12, данните от Информационния център – до доказване на противното, удостоверяват застрахователя, номера на договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или "Злополука" на пътниците, началната и крайната дата на покритието, регистрационния номер и номер на рама (шаси) на превозното средство.

По делото няма доказателства, че към дата на издаване на процесната ЗППАМ такова уведомление от информационния център за прекратяване на регистрацията да е било изпратено до собственика на автомобила, поради което не може да се приеме, че е установено извършено от него нарушение на 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, а това да обоснове и прилагането на процесната ПАМ на това основание.

Следва да се има предвид, че видно от представената справка в ИИС на МВР служебната регистрация на автомобила е била възстановена още на 24.11.2025г., с което обективно нарушението е било прекратено преди издаването на настоящата ПАМ. По изложените мотиви съдът намира жалбата за основателна, което налага отмяната на процесната ЗППАМ.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят своевременно поисканите разноски в общ размер на 516,40 евро, от които 5,11 евро държавна такса и 511,29 евро платени за адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 78 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. С. С., ЕГН [ЕГН], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 25-4332-005727 от 28.11.2025г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна Полиция“ - СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) да заплати на И. С. С., ЕГН [ЕГН], сумата от 516,40 /петстотин и шестнадесет евро и четиридесет евроцента/ разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно

от ЗДВП.

СЪДИЯ: